

Fra krigsskueplassen i China.

Brev fra **Torkild Rasmussen.**

Kjære venner!

La oss prise Herren og gi ham ære;

Det er Guds nåde at vi er bevaret og kan sende denne hilsen. Vi ønsker dere alle et velsignet nytt år og takk for alt dere har vært for oss og misjonen i tiden som gikk. Tross mangler og vår udeulighet har allikevel Guds nåde vært åpenbart til velsignelse i arbeidet.

Først fikk vi Evangeliebilten som førte oss til meststedene på en femtedel av den tid vi ellers brukte. Vi var derfor i stand til å besøke flere landsbyer på dagen. Ja, det har hendt at vi har nådd å besøke 6 landsbyer på en dag. Mange har fått høre det glade budskap og vi har klisset op store plakater på veggene ved de mest beferdede veier med det samme vi har vært på farten. Det gleder oss hver gang vi ser disse tauser, men trofaste vidner! De er uavhengig av vær og vind og av lesernes kritikk eller ros. Noen literatur har også blitt spredd ut og skal ikke vende tomt tilbake.

I august blev vi revet inn i krigen. Det var uhyggelige dager, men alt gikk så underlig til og det føltes at Guds hånd var over oss, fra første stund.

Det første angrep kom i det noen flyvemaskiner kom susende henover to militærtog som stod på jernbanestasjonen. De åpnet med en kuleregns fra maskingeværene. Så snart skuddene hørtes så jeg Agnes ute på gården med oprakte armer mot flyverne. Hun glemte å gjemme sig og bad: Herre bevar kjernes fra å bli truffet.

Senere kom flyverne igjen og da kastet de store bomber ned. Vi var alle samlet i lokalets kjeller i bønn. Det var så underlig å få kjenne Guds velbehag i hjertet — mens bombene drønnet og jorden rystet. Det tok bort all frykt. Lilli-Ann sa med tårer i øinene: «Mamma, det er som om de bombarderer oss med velsignelser.»

Vi har senere hørt at på et annet sted i China har fire av disse bomber drept 550 og såret 1000 mennesker. Da kan dere tenke hvilken kraft disse bomber har. Ialt blev det kastet ned 40 bomber her i Kang Chuan og bare en person blev drept idet et uthus falt sammen av bombardementet. Sandelig, Gud hører bønn. Folkeet ser Guds bevarende makt og gir ham ære.

Da flyvernes mål var jernbanelinjen og skiftesporet, som bare lå 5 meter fra vårt sydligste hus, var risikoen alt for stor og vi reiste derfor til utstasjonen i Nan Ch'i, Li Ch'iao, natten mellom 3. og 4. august. Agnes og Lilli-Ann hadde hver sin tiggergutt på sadelen. Br. Nilsson, en svensk misjonær — som kom ut for vel et år siden, drog sin sykkel med sig. Noen kl-

nesiske brødre fulgte også med og jeg skulde lyse på veien med en lommelykt, som vi dog helst ikke skulde bruke, for vi kunne møte det vi ikke ønsket.

Fjere små lys skimtes av og til, og da vi kom nærmere fikk vi se at det var flyktninger fra Kang Chuang som søkte ly i landsbyene litt lengre fra jernbanelinjen. Bombene hadde satt respekt etter sig. De dannet huller i jorden på 12 fot brede og 8 fot dype. Gleden var gjensidig da vi møttes. Det var godt at vi hadde hester med, ellers hadde det ikke vært lett å komme over elvene.

Den neste dag blev Kang Chuang bombardert igjen. Det gikk så vi hadde tenkt. Bombene falt like utmed misjonsstasjonen. En av dem slo et stykke av yttermuren, en annen falt like mellom skiftesporet og vårt sydlige hus og den tredje rammet sydhusets gavli og llikesom hoppet henover et skriftsted som var tegnet på gavlen. Skriftstedet var: Du burde berede din evige skjebne. Siden gikk bombene igjennom en mur og fortsatte langs med jorden, ca. 50 meter og efterlot sig en svovelstripe. Hadde den falt noen få tommer mere i øst og eksploiert, hadde antagelig hele huset blitt satt i brann og hele misjonen vilde blitt ruinert. En kineser sa: «Nu behøver dere ikke å fortelle oss at Gud bevarer dere. Vi har selv sett det.»

En annen sa, litt humoristisk: «Gud slo dem på siden av hode.»

To kinesiske brødre blev tilbake for å se efter misjonsstasjonen. De bandt hunden ved utgangsporten og så snart signalet lød at flyverne kom, løp de ut i en høi åker og gjemte sig. Snart kom også noen søkende, som hadde bedt om å få bo på misjonsstasjonen hvis urolighetene pågikk. Det var godt for brødrene å få selskap. Vi stod i stadig forbindelse med dem ved å reise dit på sykkel. Jeg kunde dog ikke reise før ved solnedgang, for da var vi sikre på at ingen flyver kom.

Mens jeg var på utstasjonen vilde landsbyens folk at vi skulde være deres talsmenn, mellom dem og de japanske soldater. Det viste sig å være til deres beste og de satte stor pris på det.

Mens vi var der virket Herren underbart på hjertene og omkring 20 familier tok bort sine avguder. De vilde ikke at vi skulde forlate dem. Efter 5 ukers opphold reiste vi tilbake til Kang Chuang. Det var leit å se de ellers så fredelige egne i ruiner. Mange døde dyr og mennesker lå ute på veiene og ingen våget å begrave dem. Iblant var vi inneklemt mellom to hære av soldater, som vi møtte tusenvis av Vi fikk allikevel kjenne som vi synger: «Hele veien Jesus fører oss. Takk og lov og pris!

Vårt ønske og bønn er at Gud

må bevare dere derhjemme fra å vederfares dette som kineserne har fått gjennomgå. Det er ting som man slett ikke kan skrive om.

Har prøvelsene vært store så har Herrens herlighet overstrålet dem, så vi bare kan takke og prise ham for alt. Også dette fører sjelene til Gud. Kom China ihu i bønn! En stor innhøstning står sikkert fore.

Med hilsen fra oss alle.

Broderligst

Torkild L. Rasmussen.

Ny misjonær

Menigheten i Trondheim sender ut en søster til India.

Kjære «Misjons-Røsten»!

«Hver den som påkalles Herrens navn skal bli frelst. Hvorledes kan de da påkalle den som de ikke tror på? og hvorledes kan de tro der hvor de ikke har hørt? Og hvorledes kan de høre, uten at det er noen som forkytter? Og hvorledes kan de forkytte uten at de blir utsendt?»

Vil meddele at Herren har kalt en av våre søstre til misjonsarbeid i India, str. Aslaug Brataas. Hun er født i Romsdal, men har i flere år oppholdt sig her i Trondheim. Søndag 20. november var det avskjedsfest og det blev en høstidsstund som både vi og vår søster vil minnes. Vi vilde nok gjerne ha beholdt henne her hjemme, da hun var til megen glede og velsignelse ved sin sang og musikk og friske lagnesbyrd. Men som hun selv har lagt sig på Herrens alter, ofrer også vi henne og takker ham som er Høstens Herre at han ennå kaller arbeidere ut til sin store høst. Søsteren er medlem av menigheten her og vi gir henne vår beste anbefaling, og dermed være saken lagt i Guds og misjonsvennernes hender.

Søsteren er nu i England for språkets skyld. Bed at den økonomiske side av saken snart må ordnes. Kanskje du ikke har lagt noen særskilt misjon på ditt hjerte så har du her en god anledning.

Vår kjære søster **Esma Nyseter, Byåsen, Trondheim** er hennes kassereser.

Med ønsket om et seirens år for misjonen hilser alle «Røsten» lesere fra menigheten og særskilt de brødre som har talt ordet iblandt oss.

Ragna Winther.

«I dette er kjærligheten, ikke at vi har elsket Gud, men at han har elsket oss og sendt sin Sønn til soning for våre synder. — I elskede, har Gud elsket oss så, da er og vi skyldige å elske hverandre.» (1. Joh. 4, 10, 11.)

Fra Tai Yuan Hsien, China

Brev fra **Alfhild Bjerva.**

Gud, hans veie er fullkommen. Herrens ord er rent, han er et skjold for alle dem som setter sin lid til ham; ti hvem er Gud foruten Herren, og hvem er en klippe uten vår Gud.

(Ps 18, 31—32.)

Elskede misjonsvenner!

Vil idag sende dere en hilsen fra dette hjørne av Guds store arbeidsmark. Høsten er stor, men arbeiderne få. Det er ikke lenge siden vi sa farvel til våre kjære søskende Nilsen og str. Lundeby som skulde reise hjem til Norge. For Nilsens vedkommende som reiste hjem for godt med tanke om ikke å komme ut mere, var det velmod i våre hjerter å se dem forlate oss og arbeidet herute. Men for str. Nilsens skyld var det nødvendig å få komme hjem, da hun var aldeles nedbrutt til legemet. Må Gud velsigne våre kjære søsken med styrke til sjel, legem og ånd.

Som kanhende vennene vet, har str. Thuen og jeg overtatt arbeidet i Tai Yuan Hsien efter søskende Nilsen reiste hjem. Vi vil be vennene be for oss og arbeidet, at Herren må velsigne med mange sjøls frelse. Ved overtagelsen av Tai Yuan Hsien har jo arbeidsfeltet blitt større da vi fortsetter arbeidet i Ching Yuan. Vår bønn og vår lengsel er at Gud må sende en vekkelse over disse trakter, så mange, mange må høstes inn før Jesus kommer, da vi vet at vår arbeidstid er kort.

Vi har meget å takke Gud for, for han har velsignet, og han som har begynt gjerningen vil fullføre det. De tre siste dage i juni hadde vi noen ekstramøter spesielt for de troende. Det hadde vært meget bønn for disse møter, at Herren måtte velsigne oss og mette de hungre og tørstige, men som vi veet er fienden alltid ute for om mulig å hindre Guds verk. 3 dager før møtene skulde begynne blev jeg plutselig fryktelig syk. Str. Thuen våket over mig i 2 netter. Jeg trodde selv tiden var kommet at Gud skulde ta mig hjem. Jeg kunde ikke be på grunn av smertene var for store, men mitt hjerte ropte til Gud, og ikke et sukk går hans ører forbi. Så kan jeg si med David: «Nu vet jeg at Herren frelser sin salvede. Han svarer ham fra sin hellige himmel med frelsende storverk av sin høire hånd.» Den morgenen møtene skulde begynne stod jeg op i Jesu navn, da jeg kjente det var Guds vilje for mig å gå. Str. Thuen hjalp mig å få klærne på. Jeg spiste så frokost og kjørte avgårde to norske mil. Jeg måtte gå nesten en times vei, da det nettop hadde regnet og veiene var ufremkommelig. Pris skje Gud, han er den samme uforanderlige. Han gir styrke efter sykdom. Gud talte så underbart til mig på veien den dagen om det som står i salmen: «De som sår med gråt skal

høste med fryderop, de går gråtenede og bærer den sæd de strør ut, de kommer hjem med fryderop og bærer sine kornbånd.

Det var underbart med det samme vi åpnet det første møte så virket Herren med sin Ånd og slik holdt det på og den siste dagen hadde vi riktig høitid. Herrens Ånd falt mektig over oss og en av de unge brødre danset i Ånden. Hans ansikt strålte av Guds herlighet og han sang i Ånden Ap. gj. 7, 8. Han kom også med en profeti om å gjøre sig rede for Jesus komme var nær.

Ja, det var underbart å kjenne den seier vi fikk igjennem Jesu blod. Vi fikk alle erfare en fornyelse, og det er hvad vi trenger: Ny kraft og nytt mot til å fullføre Guds gjerninger.

Det var en takk i mitt hjerte til Gud når jeg så hvor lykkelig og tilfreds de troende var når de gikk hjem hver til sitt, og jeg selv ble styrket i min tro da jeg fikk erfare oppfyllelsen av hans herlige løfter.

Hans navn er Under, Rådgiver, Veldig Gud.

Til slutt en hjertelig hilsen til dere alle. Eders i Jesus

Alfhild Bjerva.

Str. Thuen hilser dere så meget.

Nye Congo-misjonærer.

Som det fremgår av min kvittering i dette nr. av «Misjons-Røsten» har jeg mottatt kr. 220,00 fra Moss til fondet for nye Congo-misjonærer.

I sin følgeskrivelse bemerket søster Johansen:

« — ellers synes jeg at denne sak desverre har altfor liten interesse fra de kristnes side herhjemme. Vi er nok ikke riktig klare over at det gjelder å redde dem som hentes til døden. Det er trist å se, men give Gud, at vi alle våkner op for budet fra vår frelser om å gå ut i all verden — vi har vårt ansvar, selv om vi er hjemme.»

Jeg kan ikke undlate å bringe disse alvorlige ord videre. Kristenfolket i de nordiske land har en forrett og et ansvar i våre dager som aldri før. Økonomisk, sosialt og politisk har vi det bedre og friere enn noen andre folk i verden, og — hvad der er størst av alt — vi har ennå full frihet til å bekjenne vår tro på vår Herre og Frelser, Jesus Kristus og virke for ham, både herhjemme og ute på misjonsmarken. Det er dette som er vår store forrett fremfor alle dem som terroriseres og undertvinges av de forskjellige antikristelige åndsretninger og organisasjoner rundt omkring i den såkalte civiliseret verden idag.

Men det er også dette som gir

MISJONSRØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen. Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Missions-Røsten», Sarpsborg. Abonnementspris er: I lønnsal 20 øre kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommunisjonsrens. Adresseforandringer, skriftlig opplysning og betalinger skjøer til ovenstående adresse.

Hjem til Herren.

Erik A. Nordquellé, en av de mest kjente personligheter innen den frivillige bevegelse er død. Nordquellé var født den 12. juni 1858 ved Larvik. Straks etter sin konfirmasjon reiste han til sjøs og under en av sine reiser blev han omvendt. Dette hendte midt ute på Atlanterhavet året 1879 som han selv fortalte mange ganger.

Ved nyttårskifte 1883 kom den kjente vekkespredikant F. Fran son til Oslo, og stiftet «Den frie misjon», og Nordquellé sluttet sig til der.

Da Det Norske Misjonsforbund blev stiftet i 1884 blev «Den frie misjon» tilsluttet dette forbund, og i 1891 reiste Nordquellé som forbundets representant til Bergen og virket der.

I Bergen traff han sammen med den kjente svenske predikant Otto Witt og ved hans forkynnelse fikk han syn for at han behøvte mere av Gud og blev der døpt i den Hellig And. Han vakte stor oppsikt i vide kretse ved sin forkynnelse om muligheten av å få et rent hjerte og seier over synden.

Han sluttet da som predikant i «Det Norske Misjonsforbund» og reiste helt fritt landet rundt med evangeliet. Mange blev løste ved hans forkynnelse.

I 1899 kom han til Oslo og begynte virksomhet. Det er ingen liten flokk som i arenes løp er blitt frelste og døpte ved den virksomheten Nordquellé stod som leder for.

Nordquellé var en original forkynter. Han var en predikant som både kunde lokke smil og tårer frem hos tilhørerne. Særlig vil nok hans prekener om Guds nåde og friheten i Kristus stå utslettelig i manges hjerte.

Den 4. april 1936 trakk han sig tilbake som forstander og har siden ofte reist omkring og forkynt Guds ord. Nyllig tok han en tur til Bergen og distriktene der omkring og talte kveld etter kveld. En så nyllig at han sjelden har hørt Nordquellé så salvet som nu i den siste tid.

Mest kjent er muligens E. A. Nordquellé som redaktør av «Det gode Budskab», som nu utkommer i 34. årgang.

Begravelsen foregikk lørdag fra Nordstrand kirke under enestående stor deltagelse. Det var kommet tilreisende fra mange forskjellige steder i landet, som fylte kirken til siste plass.

Av talere kan nevnes: Hedin, Barratt, O. Halvorsen, kommandørleutnant Westgård m. fl.

Etter begravelsen holdtes en meget gripende og vakker minnefest i Møllergt. 38, som på grunn av plassen bare kunde ta imot et

begrenset antall. En hel skare predikanter og tilreisende deltok. Erfarert br. Bjerva, som var festens leder, hadde åpnet, fortsatte br. Kleppe, Thor Sørli, Ing. Haug og Vold. Sistnevnte oppfordret de som var blitt frelst og døpt ved br. Nordquellé å reise sig, og det var ikke langt fra halve den store forsamling Et gripende syn. Så fortsatte Hartford, fru Albert Lunde og Ersrud.

Beværingen foregikk ganske bra tross det tett besatte forsamlingslokale. Etter beværingsting lyste brodrene Kleppe og Hedin alle telegrammene som var innkommet fra forskjellige forsamlinger i landet, fra Sverige, Danmark og Tyskland. Så fortsatte Ingvaldsen, Bakke fra Moss, Ditlef Kristoffersen fra Drammen, Lind, Moss, Holm, Sarpsborg, Hedin, Furulund, Kleppe, H. Hansen, Andersen, Eidsvoll og Gabrielsen, Oslo.

Under minnefesten var der meget vakker sang og musikk. Det blev så oplest et godt hyldningsdikt som Daniel Nilsen hadde sendt. Likeledes et ved br. H. Hansen, Sarpsborg.

Festen blev avsluttet ved 11.30-tiden, etter å ha vart i over 5 timer. Det var en vakker minnefest som sent vil glemmes.

Nyttårs-hilsen

(Esaias 32, 1—2).

«Med rettferdighet skal kongen regjere og fyrster skal styre efter rett og enhver av dem skal være som skjul for vannskuld», som nannbekke på et tørt sted, som skyggen av en veldig klippe i et vannsmekten de land.»

Med disse ord blev jeg møtt da jeg blev minnet om å skrive en liten hilsen gjennom «Røsten» til venner utover.

Det er så mange tanker som kommer, når man går inn i et nytt år — og især nu. Det har vel aldri vært mere alvorlig enn nu i disse tider. At det er alvorlige ting som står foran oss, det slår visseilig ikke feil. Guds ord oppfylles ikke for våre sine i mange ting.

En ting er særlig merkelig: Det er den sløvhets ånd som har lagt sig over Guds folk. Likegyldighet for de ting som hører Guds rike til, men tid og råd til andre ting, er et tidens tegn. Når det gjelder sjelens frelse er det ikke så nøye.

Vil du hjelpe til med å be for disse ting, broer og søster? Da skal du få erfare at Gud treder ditt hjerte nær og fyller dig med mere nød for saken og med mere nåde til å holde ved.

A, hvor det er stort å være i tjenesten for de hellige! Tenk å få tjene de hellige på denne måte. Gud sendte engang engle til å føre den rettferdige Lot ut fra ødeleggelsen. (1. Mos. 19, 16).

Ja, venner om vi bare stiller oss til tjeneste, vil vi snart få fulle hendene og vi får nok å interessere oss for, til Herren kommer. Hans tilkommelse er såre, såre nær.

Kan du tenke dig noe større enn å være i Hans gjerning og få høre et: veigjort av ham? Halleluja!

«Hvad dere har gjort mot en av disse mine minste brødre har dere gjort mot mig», sa Jesus.

Overalt har Herren sine tjenere idag også.

Arbeideren er sin lønn verd

(Luk. 10, 7.)

Når jeg setter mig ned for å skrive en artikkel under denne overskrift, tenker jeg ikke i første hånd på den lønn som Gud skal gi sine tro tjenere på den store lønnsdag, men den som Herrens vidner skal ha her på jorden.

Det er noen som Gud har bestemt og utvalgt til å reise land og strand rundt for å forkynde hans budskap. Da disse ikke er overnaturlige vesener, men rett og slett mennesker, trenger de jordiske midler for å kunne svare sine forpliktelser.

Gud har bestemt at menigheten skal underholde disse. Mange forstår sitt ansvar, men andre ikke. Dessverre blir det syndet meget på dette område, og er sikkert en av årsakene til mange menigheters dårlige fremgang. Gud fra sin side har trukket op linjene, men når disse ikke blir overholdt, blir det ganske logisk en lekasje i virksomheten som hindrer den i utviklingen, da kraften rinner ut og slagkraften utadtil forsvinner.

Mange predikanter og misjonærer har sine store prøvelser i de økonomiske spørsmål, og dette hindrer dem i å kunde kaste sig inn i kampen for Guds saks fremme som de burde.

De kunde vært undgått om menigheten begre sitt ansvar. Predikantene har rett til å for-

lange en like så stor lønn som hver annen arbeider; om ikke noe mer. Han har også sine sociale forpliktelser å vareta; familien oppholdes med klær og mat, og barna skal utdannes for å opnå en stilling. Selv skal han alltid være velkledd, og de dyre reiser må betales. Men at deres lønn ofte kommer ned på det laveste nivå, er lavt at man nesten ikke vil bestå det, er en pinlig sak for predikanten og et stort handicapp, og det uten en stor vanære for Gud og hans sak. At dette høihellige kommer på den laveste hylle er jo en slett sagn iver hverken for Gud eller mennesker.

Et meget almindelig argument som av enkelte kastes ut er at predikanten må ha tro til Gud. Men dette åpenbarer hos disse mennesker en grenseløs uvidenhet om hva det egentlig er, og desuten en stor ansvarsløshet. Man må alltid huske på at troen er knyttet til noe bestemt. Så også i dette tilfelle. Predikanten har den tro til Gud at han skal gi ham det han trenger på den plass han har bestemt nemlig i menigheten.

Det fortelles at i første av åndens utgivelsen fikk predikanten et stort behov. Da gav man gjerne alt i jubelen og lykken. Andre tider er kommet. Barnets jubel er gått over i forpliktelser og ansvar, men lykken vel er blitt dypere. Det er kanskje ikke lenger som før at lelsen dirigerer pengepungen, men så må jo sund fornuft og plikt avgjøre denne sak. Noe som vel er det mest sunne også.

Der finnes jo også de som sier at tidene er dårlige og dette er årsaken hvorfor lønnen for predikanten blir så liten. Dette kan jo i et viss grad innrømmes, men andre mennesker i deres sociale stilling oppnår da gode «livsvilkår». Hvorfor er det da ikke likefullt mulig for Herrens vidner? I tilfelle ikke må det være noe galt med systemet.

For ikke å trekke artikkelen for langt ut, vil vi gå over til å se hva Skriften sier om dette emne. Blad det gamle og det nye testamentet kaster lys over det for oss.

I 5. Mos. 14, 27—29 leser vi følgende: «Og levittens som bos hos du må du ikke glemme; for han har ingen del eller arv med dig.

Hvert tredje år skal du legge til side hele tienden av din avling.

Og så skal levittene komme — for han har ingen del eller arv med dig — Og den fremmede og den bloderige og enken som bor hos du og de skal ete å bli mette, for Herren må velsigne dig i alt det du beidde du tar dig fore.»

Vi finner her at Herrens vidner har rett til å være gjest og spise sammen som Jesus sier i Luk. 10, 7. «Men bli der i huset og et hva de byr eder! For arbeideren er sin lønn verd.»

Det beste av alt er at verten ikke taper noe på det, men tvertimot gjeld velsigne ham i all hans håndgjerning. Det blir altså ren egoisme å mette Herrens vidner. Det som tror på Guds ords sannhet

De frie venner i Norge.

Artikelen om de frie venner kommer ikke med i dette nr. De mange kvitteringer tar stor plass, men det er interessant å se hvordan midlene kommer inn til de forskjellige formål.

Gud signe misjonærene og bidragsyderne.

Svendbergs hjemreise.

Som det fremgår av kvittering i dette nr. fra br. Hardy Mossberg er det innkommen endel beløp til br. Svendbergs hjemreise.

Det er nok alt for lite enda og vi ber vennene å huske på ham fremdeles.

oss det store ansvar. Vi kan ikke være tilfredse med at vi opprettholder vår virksomhet for Herren, på en tid da andre innskrenker den. Det er ikke nok, vi må utvide. Mærkene er jo «hvite til høsten», og oss her opp i verdens rolige hjørner overrøser Herren med velsignelser og med evner og anledninger til å være arbeidere i den store høst.

Skulde da ikke også vi — i vår lille gren av vingårdsarbeidet, Congomisjonen — tenke på og ha tro for, en utvidelse av virksomheten. Br. Christiansen venter vekelse og han forbereder sig på innhøstningen. Han venter også på hjelp i arbeidet. Det er plass for mange på hans felt.

Venner, la oss be Høstens Herre drive arbeidere ut i sin høst, — og la oss være med å sende dem ut, dem som Herren kaller.

Erling Syvertsen

skal nok få oppeve...
 star. I 5. Mos. 18, 6—8...
 som er en levitt...
 spissmalet.
 «Og når en levitt...
 av dine byer rundt om...
 av dine byer rundt om...
 han oppholder sig...
 han om han har lyst...
 Og han så gjør...
 hans brodere, de andr...
 står for Herrens åsyn...
 nye like del av kan...
 fra hvad han kan ha...
 av sine fedrene eien...
 Det sies vers lar...
 Herrens tjener skal...
 neste — lønn selv...
 vis skulde ha andr...
 et hus eller noen peng...
 han jo verd...
 Slik behandler ver...
 sker hverandre; hv...
 skulde da ikke frelste...
 som mener sig å stå...
 høiere trinn enn de...
 snavner man takt og...
 man ventet å finne...
 Det blir for langt å...
 som Paulus sier — om...
 men interesserte ber...
 7—14. Noe klarere kan...
 enn det står der. Vel...
 for at Paulus i visse...
 benyttet sin rett, n...
 Men det sies hender...
 ler, i nybrott, som de...
 tiseres, og kan ikke...
 argument av menig...
 uten selvom man so...
 ofte kunde ha lys...
 kropskraftene og i...
 hvile, er det jo ikke...
 sig lønnet arbeide...
 Kunde skal ikke pre...
 optas med slikt men...
 bønn og lesning...
 derved å kunne fre...
 sak
 Ingen har vist os...
 eksempel på dette e...
 Til tross for de v...
 tolv, under vekkelse...
 dagen kunde de ikke...
 tid med å tjene ved...
 valgte noen andre m...
 derimot», sa de «vil...
 det og bønnens tje...
 6, 1—7).
 Mange mener jo...
 kantens arbeidsdag...
 (bare 3 kvarters per...
 den!) så det er inte...
 særlig for, men dis...
 feil. At predikantene...
 mers dag kan man...
 de gjør.
 Gud vil sikkert a...
 skal ha fastlagt vilk...
 selv har fastsatt at...
 ner evangeliet skal...
 stusser man, tenker...
 Hvorfor lider da al...
 predikanten nød? H...
 sjonærer nerveras...
 der økonomiske beh...
 må være noe galt e...
 ler Herrens vidner...
 Nei! Er Gud urettf...
 ord upålitelige? Ne...
 Men saken er at G...
 at hans barn skal f...
 fremme, og den bes...
 han aldri noen gang...
 Men Gud med all...
 maktesløs når men...
 svarløs.
 La faktum som sk...
 fra misjonsmarken...
 ettertanke, og m...

H. Moger.

Fra Holmsbu.

Det er alltid så godt å få komme til Holmsbu. Vennene er stabile og støe og møtene er bestandig gode. Ingen «konkurranse» er det heller fra andre menigheter. Det er bare en menighet der; den som er i «Bedehuset». Første nyttårsdag fikk jeg den store glede å delta i vennenes 45 års fest for deres lokale. Valborg Gommerud deltok også som festens predikant. Det var meget interessant å høre fortalt om de gamle troesheiter som gjennom motgangen formådde å reise sitt eget lokale. Meget troestyrkende var det å kunne konstatere at Gud hadde holdt sin hånd om alt i disse 45 år. Festen blev en minnestund av det sjeldne hvor Guds kraft og herlighet var merkbart nær.

Kristian Larsen har gjennom mange år stått som leder av forsamlingen og er det fremdeles. Han er en mann som både menighet og predikanter takker Gud for. Alltid er han på pletten når det er møter og har et gjestfritt hjem hvor man alltid er velkommen, og hvor hans hustru Martha formår å gjøre det slik at man er som hjemme.

En sang som en søster diktet til festen fikk jeg lyst til å gjengi. Den taler sitt eget sprog om Holmsbu.

Vi møtes til fest, en minnens fest ja la oss da tankene samle. Tilbake de går, det merker vi flest hen til våre hjemgangne gamle, Vemodig og blitt trenger minnene frem.

en tåre gjør kinnene våte. Men trygge vi vet dem i himmelens hjem, da kan jo av glede vi gråte.

Men søster og bror — ærbødighet stor — her grunnen er dyrbar og hellig. Vi ser dem i rad på benkene satt i ånden vi skuer dem tydlig. Når vennene glad jubilerer idag i fronten de er for oss alle. Skjønt tause de er og gjemte i grav de holder dog for oss sin tale.

anvisning med betaling for dette år —

Takk for bladet. Det er meget godt og interessant og vi setter pris på det. Så vær hjertelig hilset fra din br. i Herren.

— — —

Fra Sarpsborg.

I den første uken av januar hadde de forskjellige forsamlinger i Sarpsborg fellesmøter. Det var bra med folk og en god enhetsånd over møtene. De hadde ikke tilkalt noen ekstra predikant hjelp, men de forskjellige menigheters predikanter og ledere talte Guds ord.

Praktisk talt alle forsamlinger i byen deltok.

Av brødre som talte Guds ord kan nevnes, forstander Røisland fra Frikirken, Sandberg og Wahlstrøm fra Metodistkirken, Stabell fra Tabernaklet, Arne J. Larsen fra Blå kors, A. Holm fra Misjons-huset, T. Gyldensten fra Filadelfia, Bjørnland fra Indremisjonen og adjutanten i Frelsesarmeen.

Tilbake vi går — 75 år — så tidene i Holmsbu var andre. Folk levde i trang og smålige kår av frelste det var ikke mange. Tross fiskerens slit var det nok av drikk og fattigdom blev det ved Holmsbus strande.

Til kirke og prest en mil de da gikk man måtte til Hurum jo vandre. Men Herren av nåde og kjærlighet full

så sjele så kjære og mange. Blandt slag og blandt muld fant han kostbart gull Han vilde sin menighet danne. De hørte vel kanskje til samfundets små,

de pløide jordlivets bølge. Men hjemme engang skal de hvit-klædte stå, blandt hele det himmelske følge.

En dag kom der bud fra himmelens Gud, en luftning av himmelske vinde. En kjærlighetsglød, midt i mørke og død,

snart lyset begynte å skinne Da folket blev kalt, Guds Hellig And falt, lokalt man fant i en stue.

Da sjele blev reddet, full frelste det gjalt. da brendte en åndelig lue.

Da vennene samedes gang efter gang lokale så hellig man trengte.

A bygge et hus til menighets gagn i Frelserens navn man bestemte Ja, tidene går, i 45 år, det står her, skjønt simpelt og ringe.

Men sæden er sådd, Guds hellige ord der oppe vi fruktene finne.

Vi ønsker og ber, av nåde det skjer Gud Herren fremdeles må signe. Så vårt åndelige hus, må stå som et lys

så mange til himlen kan finne. Han kommer jo snart, nå vi ordne vår sak.

Han glemmer nok ikke sitt løfte. så skuer vi frem og synger så glad: Takk Gud at du Holmsbu besøkte. Ruben Dammen.

Bønn.

«Bed, så skal eder gives, let, så skal I finne, bank på, så skal det lukkes op for eder! Ti hver den som ber han får, og den som leter han finner, og den som banker på, for ham skal det lukkes op.»

«Atter sier jeg eder: Alt hvad to av eder på jorden blir enige om å be om, det skal gis dem av min Far i himmelen.»

— «Derfor sier jeg eder: Alt hvad I ber om og begjærer, tror bare at I har fått det, så skal det vederfares eder.»

«Og hvad som helst I ber om i mitt navn, det vil jeg gjøre, for at Faderen skal vorde herliggjort i Sønnen. Dersom I ber mig om noe i mitt navn så vil jeg gjøre det.»

«Dersom I blir i mig og mitt ord blir i eder, da be om hvad I vil, og det skal vederfares eder.»

O hvilke herlige løfter. Og: «Til evig tid Herre, står ditt ord fast i himmelen.»

«Vær vedholdende i bønnen, så I våker i den med takksigelse.» — «Be uavladelig.» — «I har ikke fordi I ikke ber; I ber og får ikke fordi I ber ille, for å øde det i eders

skal nok få oppleve det slik som det står.

I 5. Mos. 18, 6—8 finner vi noe som grenser sterkt inn på penge-spørsmålet.

«Og når en levitt kommer fra en av dine byer rundt om i Israel, hvor han oppholder sig, til et sted Herrens, og som alle kan reise utveier, — og komme kan han om han har lyst til det.

«Og han så gjør tjeneste i Herrens sin Guds navn likesom alle hans brødre, de andre levitter som står for Herrens åsyn, så skal han nytte like del av gavene, bortsett fra hvad han kan ha fått ved salg av sine fedrene eiendeler.»

Det øde vers lar oss forstå at Herrens tjener skal ha sin fortjeneste — lønn selvom han tilfeldigvis skal ha andre inntektskilder, et hus eller noen penger; for det er han jo verd.

Slik behandler verdens mennesker hverandre; hvor meget mere skulde da ikke frelste folk gjøre det som mener sig å stå på et langt høyere trinn enn disse. Men oftest savner man takt og visdom der man ventet å finne den.

Det blir for langt å referere alt som Paulus sier om dette emne, men interesserte bør lese 1. kor. 9, 7—14. Noe klarere kan det ikke sies enn det står der. Vel er man vakren for at Paulus i visse tilfeller ikke benyttet sin rett, men arbeidet med sine hender for levebrødet.

Men det er jo kun i spesielle tilfeller, i nybrott, som dette kan praktiseres, og kan ikke benyttes som argument av menighetene. Dessuten selvom man som predikant ofte kunde ha lyst til å prøve kroppskretene og la tankene få hvile, er det jo ikke overalt man har mulighet for å kunne skaffe sig lønnet arbeid, og selvom man kunde skal ikke predikantens tid opptas med slikt men benyttes til bønn og lesning av Skriften for derå å kunne fremme Herrens sak.

Ingen har vist oss noe klarere eksempel på dette enn apostlene. Ti tross for de var mange, hele tolv, under vekselen efter pinsedagen kunde de ikke kaste bort sin tid med å tjene ved bordene, men valgte noen andre menn til det. Vi derimot, så de «vil holde ved i ordets og bønnens tjeneste.» (Ap. gj. 6, 1—7).

Mange mener jo også at predikantens arbeidsdag er så kort, (bare 3 kvarters preken om kvelden!) så det er intet å betale noe særlig for, men disse tar grundig feil. At predikantene arbeider 8 timers dag kan man være sikker på de gjør.

Gud vil sikkert at hans tjenere skal ha levedig vilkår, da han jo selv har fastsatt at de som forkynner evangeliet skal leve av det. Så stusser man, tenker og reflekterer: Hvorfor lider da allikevel mange predikanter nød? Hvorfor får misjonærer nervesammenbrudd under økonomiske bekymringer? Det må være noe galt en plass. Mangler Herrens vidner den rette tro? Nei! Er Gud urettferdig? Er hans ord upålitelige? Nei! Og atter nei! Men saken er at Gud har bestemt at hans barn skal forvalte de penger han har gitt dem, til hans saks fremme, og den bestemmelsen har han aldri noen gang gått ifra.

Men Gud med all sin godhet står maktesløs når menigheten er ansvarelsløs.

La faktum som skrives oss i møte fra misjonsmarken vekke oss til ettertanke, og må det for fremtiden

undgås at flere menneskelig bryter sammen under trykket av den dårlige økonomi.

Alvorligst av alt blir det vel når i av Gud skal få dom for våre gjerninger. Også ansvarslosheten skal straffe sig. (3. Mos. 19, 13, 5. Mos. 24, 14—15, Jak. 4, 17, 5, 4, 2. kor. 5, 10.

Må Gud gi alle nåde til å få møte ham med frimodighet, idet man er sig bevisst å ha gjort hans vilje på alle punkter.

Ruben Dammen.

Kunngjørelse.

Hermed gjøres kjent, at jeg fra den tid det blev kunngjort i «Korsets Seier», «Misjoneren» og «Misjons-Rosten», slutter som kasserer for misjonær Berger N. Johnson, Argentina. I mitt sted har G. Iversen, Sarpsborg, lovet å overta kassererstillingen. All korrespondanse og pengeforsendelser blir etter den til: G. Iversen, Sarpsborg.

H. H. Sønstebo, Oterholt, Bø, Telemark.

SPREDTE FELTER

På reise.

Siden sist vi skrev i Røsten har vi atter ved Guds nåde besøkt Fredrikstad.

Fattigforstander Ludv. J. Hystad gjorde en frivillig fest og innbød fattige, halte og blinne og krøplinge o.s.v. (Luk. 14).

Mange kom og var hjertelig velkomne. Huset blev fullt av dyrekjøpte sjeler. Br. Hystad begynte å lese Herrens ord og ledet i bønn. Siden gikk sang og vidnesbyrd slag i slag. Det kan sies at det var en fest for kropp og sjel som sent vil glemmes.

Herrens virke er alltid en kilde til megen fred og velsignelse. Siden stod turen til Sarpsborg. Forstander Trygve Wahlstrøm i Metodistkirken ønsket oss hjertelig velkommen. Det var meget folk samlet, og de mottok ordet med all villighet. Det var en glede å tale Guds ord for denne kjære forsamling, og flere ønsket oss velkommen igjen. Br. Wahlstrøm er en meget fri, upartisk og kjær br. som gleder sig i det fulltonende evangelium om Jesus og ordets dør var oppladt for oss og Herrens velsignelse hvilte over oss alle.

Herren vil velsigne og bevare disse kjære Guds barn. En kjær hilsen. O. Karlson.

Fra Spydeberg.

Innvelsen av Svae Bedehus efter restaurering!

Undertegnede fikk den glede å være med på festen annendag jul, med møter kl. 3 og 6.

Det var nu ca. 45 år siden bedehuset var opstast av vennene, med hensovede br. Kiserud i spissen, og nu hadde tidens tann gjort sig gjeldende slik, at en stor reparasjon var helt nødvendig. Så ihøst blev brødrene enige med br. A. Alvim og J. Johansen i spissen å gå i gang med utbedringen og et lån på kr. 2000.00 blev reist.

Det viste sig da de begynte at gully, bjelker og alt under huset var helt råttent. En stor forandring viste sig nødvendig.

I bønn og tro til Gud gikk så brødrene trøstig iver. De flyttet

plattformen og talerstolen ditt som døren var og panelet den igjen. Tok så inngang på siden og utvidet det slik at begge inngangene blev fra et bislag og fellestrapp. En storartet slit fikk herved lokale, Gud til ære.

En masse folk kom på innvielsen, og brødrene Arne Wald og Robinson, samt mange fra 38 tok ledelsen av sangen. Br. Ledang holdt så festtalen, hvorefter en hel del av de gamle deltok med enstemmig takk til Gud, for den store forbedring lokalet har gjenstand for. Der var å ha vært gjeststand for. Der var en ypperlig enhets ånd råden-de, som gjorde det til en stor fryd å være samlet.

Kl. 6 kom en slik skare ungdom til møtet at ikke alle kom inn, og Guds rike nåde var merkbart tilstede. Hallelujah! Der deltok jo mange fra Skiptvet og mange andre steder. Aarmø fra Ski og Nils Nøsse fra Espeland. Ja, det var som et storstevne på sommeren. Gud være evig takk og lov!

Synes det blir mere og mere verdifullt for mig at vi slik i fred og ro kan uhindret få samles i Jesu navn. Store ting har Herren gjort, vi blev glade.

Har nu vært her denne juleuken, på fester og møter hver aften her og i Skiptvet, og har prisert Gud sammen med vennene. Har min-hustru og sønn med som nu er friske — styrket av Herren.

1. jan. 1938 var jeg på fest i Vines i Skiptvet sammen med venner herfra. Her hadde vennene kjøpt et ungdomslokale, og har store muligheter. Det var godt å få dele de åndelige goder sammen med vennene. Guds rike består ikke i ord, men i kraft.» (1. Kor. 4, 20). Amen!

Hjertelig hilsen til Guds folk.

Eders broder H. I. Ersrud.

f. t. Spydeberg 2—1—1938.

Hilsen fra lesekreten.

Noen utdrag av breve fra abonnentene.

Idet jeg vil ønske dig med familie et rikt velsignet Nytt år, vil jeg få takke så meget for bladet som jeg har fått fritt tilsendt, da jeg fremdeles er syk er det særdeles gilt å få besøk av «Røsten» da den setter mig i forbindelse med mange av Herrens venner og arbeidet både her hjemme og ute. Særlig har jeg satt pris på den upartiske og nøkterne måte hvorpå bladet er redigert. Det er absolutt et godt grunnlag for dets videre utbredelse. Det er interessant å følge med i «De frie Venner i Norge» Da jeg har vært med blandt vennene omkring 28 år er der jo meget som er gilt å følge med og se hvorledes Herrens gjerning har banet sig vei tross mange felleipr fra redskapens side. Må Herren fremdeles velsigne sine vidner og den enkelte lem til Kristi legemes oppbyggelse. «Inntil vi alle når frem til enhet i Guds sønns tro og til aldersmålet for Kristi fylde.»

En broder.

— — — Hjertelig takk for det kjære blad. Herren velsigne i fortsettningen.

Med hilsen M. L. R. I.

Kjære bror. Guds fred!

Et godt nyttår, fylt av velsignelse fra Herren ønsker jeg dig og dine av hele mitt hjerte. Sender post-

lyster. — «En rettfærdig manns bønn har stor kraft i sin virkning.»
 Ved P. S.

500 nye abonnenter venter vi å få i år. Men da må alle våre venner hjelpe oss. Prøv å skaff en abonnent når du har lest dette.

Misjonsbeløp

Den norske Congomisjon.

I tiden 1. juli til 31. desember 1937 har jeg mottatt følgende beløp til misjoner Alb. M. Christiansens virksomhet i Belgisk Congo:

Fra Sarpsborg ved I. Bergh	254.00
Magnor ved V. Svan	173.75
Billingsmo E. L.	50.00
Fjellstrand ved Hj. Aschim	250.00
Svelvik ved Astrid Holm	50.00
Eidsvold, fest Håbet 20/6	45.00
Askim fest 29/8	44.09
Viken og Røros ved Emilia Haugen	83.00
Sundalen og Thue ved Dikka Halse	65.30
Do. do. N. S. og H. M.	20.00
Moss, søstermisjonen ved Al-bertha Larsen	275.00
Moss J. O. L.	75.00
Sander, Ser-Odal ved Johs. M. Haug	50.00
Høidal, A. L. H.	10.00
Kvinesdal ved S. Eikkan	32.50
Holmsbu ved Signe Iversen	65.00
Oslo og Sørkedalen ved Ole O. Fjeld	225.00
Do. do. Årsmøte	414.21
Volda, søsterringen, Betel	35.00
ved Molla Høidal	35.00
Hyggen O. K. M.	15.00
Eidsvold, Gulverket ved Elin de Flon Solberg	50.00
Hamar «Jo»	30.00
Haugesund ved P. Sagstad	90.00
Drammen	350.00

Videre har jeg mottatt til fondet for nye Congomisjonærer: Fra Moss ved Olga Johansen 220.00
 Drammen 126.00

Idet jeg herved kvitterer for mottagelsen av ovennevnte beløp ber jeg den enkelte giver motta min hjerteligste takk og hilsen.
 Danvik pr. Drammen 3. jan. 38.
 Erling Syvertsen.

Ved «Misjons-Røsten» er innkommet til den fattige familie i Finnmark:

A. og H. O., Hvaler	25.00
M. og P., Espeland	10.00
A. T., Moss	11.00
En str. Mjøndalen	5.00

Tilsammen kr. 51.00

Til Nord-Norge

A. H., Fredrikstad	kr. 30.00
--------------------	-----------

Til Karl Risvik

A. og H. O., Hvaler	kr. 6.00
---------------------	----------

Til Svendberg, India.

A. Ringen, Fredrikstad	kr. 25.00
------------------------	-----------

Hjertelig takk.

G. Iversen.

Smtidig vil jeg sende regnskapet for 1937. Det er innkommet ialt i 1937 kr. 1387.17
 Derav er sendt 1323.17

Til Christofa Brundtland, China.

Innkomet i annet halvår 1937:	
Venner N. Eigerøy	kr. 235.13
Torine Solild	15.00
B. Skimmeland	5.00
J. Kaland Etne	20.00
Ved G. Iversen Sarpsborg	175.00
Br. Valde Bergen	10.00
Br. Strømnes, Bergen	5.00
Br. Andreasen, Bergen	55.00
En str. Bergen	10.00
M. Bullin	20.00
De eldre str.s misjon Bergen	32.00

Forsamlingen Skostredet 17, Bergen 50.00
 Vennene på Fønnes 30.00
 Vennene Skudeshavn 55.00
 Inga Spurkeland Seim 20.00
 Søsterringen «Betel» Volda 35.00
 En ubenevnt 5.00
 Hvorfor jeg med takk kvitterer. Bergen 3/1—1938.
 L. Hvidsten, kasserer.

Berger N. Johnsen.
 I 4de kvartal 1937 er innkommet:

Fra Antonette Kvalsvik, Komagfjord, Vestfinnmark	15.00
O. K. Myhre, Hyggen, Røyken	20.00
De frie venner i Rosfjord ved Søren Eriksen, Strømnes	21.50
Rosfjord	20.00
«Jo», Hamar	50.00
O. Knudsen Mosby	25.00
Th. Thorbjørnsen, Sauland, Telemark	10.00
H. og T. Abrahamsen, Kravestad pr. Sandefjord	100.00
E. Johansen, Nøklegård Grevik	30.00
Vestby pinsemenighet ved Anna Davidsen, Vestby st.	95.00
K. Larsen, Arupsgt. 2, Drammen fra en eldre søster	10.00
En søster i Jesus, postert Skien	5.00
Ingeborg Høyer, Narestø pr. Arendal	5.00
Ubenevnt Veum poståpneri Telemark	36.00
G. Iversen (Misjons-Røsten) Sarpsborg	110.00
30/12 O. K. Myhre, Hyggen, Røyken	20.00
Kasserer H. N. Sønstebs, Oterholt, Bø, Telemark	155.00

Tilsammen kr. 537.50

hvorfor takkes hjertelig den enkelte giver. Broder Berger Johnsen har vært meget syk, nesten inn i døden men er nu bedre igjen. Der er kommet lite inn til ham i lang tid, så bilen har måttet stå, da han har manglet drivkraft til den. Håper og tror at vennene gjør det de kan så der kommer midler nok inn. Herren skal lønne eder rikelig for alt hvad i gjør for ham. Som før meddelt har hans arbeide derute båret velsignede frukter, da han nu kan fylle den nye misjonsstasjon der rummer 4 a 500 med troende. Takk for det år, som er henrundet, og ønsker jeg eder alle et av Herren velsignet nytt år.

Broderligst
 H. H. Sønstebs, kasserer, Oterholt, Bø, Telemark.

Alfhild Bjerva, China.
 Har nylig mottatt brev fra Alfhild Bjerva og da jeg ser at hun ønsker å få det inn i «Misjons-Røsten» vil jeg be dere å ta det inn.

Smtidig vil jeg sende regnskapet for 1937. Det er innkommet ialt i 1937 kr. 1387.17
 Derav er sendt 1323.17

Kassabeholdning 1/1 38 kr. 64.00
 Fra barnemisjonen i Møllergt. 38 er mottatt 255.25
 Fra barnemisjonen i Skiptvet ved Alma Frorud er mottatt 35.00
 Jeg vil på misjonens vegne få si en hjertelig takk til alle misjonsvennene for forbønn og midler. Smtidig vil jeg få minne vennene om at misjonærene i China

trenger våre forbønner og kjærlighet her enn noensinne.
 Hjertelig hilsen med Matt. 35, 14—23 og Kol. 4, 17.
 Thorolf R. Andersen, Sørlikt. 15 II, Oslo.

Glittenberg, Congo.
 Til br. Glittenberg, Congo, er følgende beløp innkommet fra 20/7 til 31/12 1937.

M. Walde, Bergen	20.00
Bergliot og Mandius Skimmeland, Mosherhamn	5.00
M. og C. Størksen, Fjeldberg	10.00
H. og E. Størksen, Bergen	6.75
Venner i Mandal ved A. Andersen	26.00
Trygve Kvinesland, Mosherhamn	5.00
Mor og datter Nilsen, Bergen	2.00
Venner i Betania, Kr.sand S. ved Vennesland	52.75
David Hegge Kumle i Sønnfjord	10.00
En søster fra Sunnmøre	3.00
Marie og Anders Hermansen, Mosherhamn	10.00
Fra venner i Kr.sand S. ved Ivar Tisthammer	60.00
Hvad du får lykke til: Misjonspenger ved Aa. S., Mosherhamn	10.00
Søster Jullie Glittenberg	10.00
En broder, Mosherhamn	20.00
Ved br. H. I. Ersrud, misjonsfest	90.00
Ved G. Iversen, Sarpsborg	25.00
Holmsbu kv.forening ved Signe Iversen	65.00
Ved H. Harestad, Garder	27.00
Miranda Kåresen	5.00
«Betel» barnemisjon ved Agot Eriksen	80.00
M. Walde, Bergen	10.00
Misjonspenger ved Aa. S., Mosherhamn	5.00
Ved Misjonsbøsser på Mosherhamn	75.76
Ubenevnt ved K. Haugerud, Drammen	15.00
Marie Glittenberg Tollesen, U. S. A.	20.00
Samson Totland, Mosherhamn	1.00
M. og C. Størksen, Fjeldberg	5.00
Oskar Rygh, Svelvik	10.00
Ved Thor Glittenberg, Rubbestanes	78.00
Ole Glittenberg, Mosherhamn	5.00
Ole Stenersen, Mosherhamn	10.00
Søndagsskolen i «Zion» ved O. Stenersen	20.00
Anna og Oluf Olsen, Drammen	10.00
H. og E. Størksen, Bergen	10.00
C. S., Mosherhamn	15.00
Fra venner i Garder ved H. Harestad	28.00
Kvinnemisjonen på Mosherhamn ved Malla Totland «Conglobomsten» ved Tonny Løkingholm	31.10
Bergliot og Mandius Skimmeland	28.18
Johs. Skår, Mosherhamn	10.00
Ved To søstre i Bergen	10.00
M. og C. Størksen, Fjeldberg	5.00
Søndagsskolen i «Zion» ved O. Stenersen	20.00
Sten Stenersen, Grindheim	10.00
En br. på Totland	5.00

En hjertelig takk til samtlige givere for all oftervilje. Gud velsigne enhver igjen. Da str og br. Glittenberg nu har vært ute i over 4 år, er det tanken å komme hjem for å hvile sig, som så sårt trenges. Som enhver vil forstå skal der mange penger til reisen, og vil hermed minne vennene om å ta et ekstra løft for å hjelpe med hjemreisen. Det er meningen å reise fra Congo i mai måned om

Gud vil og det kommer inn nok midler.
 Hermed ønskes alle givere et godt og velsignet nytt år med takk for det gamle.
 Med broderhilsen
 R. Løkingholm, Mosherhamn.

Hans Svendberg, India.
 Kvittering for innsendte misjonsbeløp til misjonær Hans H. Svendberg, Karwi, India, under året 1937:
 (Kollekter på Salen, Halden) og fra venner her, ikke medtatt):
 I. Pettersen, Oslo 10.00
 Do. 20.00
 Venner på Svennevig, ved G. Svennevig 60.00
 Vnr. på Håbet, Eidsvoll verk 50.00
 I. Pettersen, Oslo 10.00
 Do. 10.00
 Venner Bethel, Ski ved O. Langerud 70.00
 Barnemisjon i Skiptvet ved A. Forud 35.00
 Str. Gjertrud Erstad, Bergen 20.00
 Forsamlingen i Logen, Moss 100.00
 A. L. Moss 50.00
 T. B. Moss 30.00
 En broder, Moss 30.00
 samt. fire beløp innsendt ved br. J. Lind, 75.00
 Paulsbo Misjonsfor. 75.00
 Vnr. i Kjøllefjord ved A. Schie 20.50
 A. Signebøsen 10.00
 Fra 3 i Drammen A. E. E. G. 15.00
 I. Pettersen, Oslo 10.00
 H. O. Berge, Lunde, Telemark 10.00
 Søsterringen i Betel, Volda, ved M. Høidal 35.00
 Vnr. i Tune ved O. Ryen 30.00
 Vnr. i Betania, Rygge 35.00
 Innk. gj. Misjons-Røsten ved redaktør Iversen, Sarpsborg 30.00
 A. R. 20.00
 Som vennene er kjent med, er br. Svendberg nedbrutt til sine nerver. Av seneste brev fra India erfarer jeg, at broderens tilstand fremdeles er den samme. Str. Svendberg synes imidlertid å ha fått en enestående styrke i denne tid, og med tanke på at hun for snart et år siden selv var inne i døden, er det et under av Herren at hun holdes oppe i denne tid, og så fortrøstningsfullt ser hen til Herren for sin manns utfrielse. Det er imidlertid klart, at våre venner, så snart det er mulig for dem, må få komme hjem til en velbehøvelig hvile etter mange års arbeide derute og alt dette, og må jeg legge vennene herhjemme på hjerte å hjelpe til i denne sak.

Til slutt en hjertelig takk til alle som i det forløpne år har støttet våre søskende med bønn og midler. Takk, både til de gamle trofaste, såvelsom til de nye — som kanskje vil vise sig også å være tro.
 Gud velsigne og lønne eder alle. Hilsen med 2. kor. 9, 8.
 Eders broder i Herren,
 Hardy Mossberg, Halden Misjonskasserer.

Jens og Kari Fjeld, China.
 Til «Misjons-Røsten». Nåde og fred!
 Innkommet misjonsbidrag til br. F. Fjelds arbeide i China 1937.
 Fra uben. ved A. Toftner kr. 10.00
 Svelvik ved Rygh 45.00
 Misjonshuset, Sarpsborg 88.00
 Misjonshusets barnem., Sarpsborg 30.00
 Venner i Honningsvåg 80.00
 Venner på Håbet, Eidsvoll 50.00

Troende venner

Besøk BANK-KAFEEN (Trygve Gabrielsen) Ploens gt. 2 b II, ved Youngsveien, Oslo.
 God middag.
 Kaffe og amorbød.

Misjonsmøte hos Midje, Ski
 Ole Langerud, Ski
 En søster som vil være ubenevnt

Dorthea Bredsten, Tacoma 20. lars.
 På misjonens vegne en hjertelig takk til hver enkelt giver som oss være tro i det lille nå. Herren sette oss over mere.
 Ski 1. januar 1938.
 Broderligst
 K. Aarås

Inger Frelumstad, China.
 Innkommet i 2net halvår til misjonær Inger Frelumstad, China.
 Misjon i Holmestrand kr. 10.00
 Misjon i Sande 10.00
 Mottatt fra Storm-Monsen 10.00
 Venner i Svelvik 30.00
 Max. Hansen, Danmark 30.00
 O. Rygg, Svelvik 30.00
 Fru Maren Bekke 20.50
 Kr. 50.00
 På søster Ingers vegne, hjerter takk. Være misjonærer Brudst. og Frelumstad er omgitt av vennens redsel i China og jeg inntrengende be dere Gud å innbede for dem.
 Sande 6. januar 1937.
 Stiperimester Retzer Sande i Vestfold

«Misjons-Røsten»s kommisjonærer

Askim: Astrid Kløverud, Høy Aasheim, Hurum: Thorleif Amundsen.
 Arendal: K. Iversen.
 Bergen: Frk. Hansine Gjertsen, Breivikbotn: og på reiser: Gamst.
 Dal st., Eidsvoll: Baker T. Jensen.
 Drammen: Postekspediter E. Gulbrandsen og Johs. Ithelien.
 Göteborg, Sverige: J. O. Strömberg.
 Haugesund: Bolette Alfsen.
 Hobol: Hanna Rygge, Nykle.
 Holmestrand: Dagny Sjuve.
 Jevnaker: Arne J. Brorson.
 Kistrand, Porsangerfjord og reiser: evang. Kristian S. perud.
 Kristiansand S. og på reiser: Evang. Hans Vennesland.
 Mandal: Tonnes Lundevik. vang.
 Moss: Kristian Bye.
 Mosherhamn: Chr. Størksen.
 Mjøndalen: Arnt Gundersen.
 Oslo: Karoline Christiansen, heimsgt. 2., Charsten Berg, Konovsgt. 21, III.
 Rygge: Johan Gundersen.
 Sarpsborg: Hans Westgård.
 Storsteinnes, Balsfjord og reiser: Evang. Henrik E. sen.
 Saltnes, Råde: Harald Skov. Svelvik: Ragnvald Volden.
 Slemmestad: Joh. O. Johnsen.
 Sætre, Hurum: Ella Fredrik. Toft, Hurum: M. Roås.
 Tjøme: P. Johansen, Mågerøy.
 Volda, Sunnmør: M. Støve.
 V. Gran og på reiser: Helmer Moger.

NUMMER 3

Fra m

Omtrent otte
 banen i nord fra
 en Begwada. Her
 av siden en anglo
 ved navn Dorling
 utdannet og talte
 best av alt, han va
 sjels frelse. Han
 som mange andre
 om han kunde vi
 for Kristus da vi
 andre følge i den
 dog vist sig, og
 den er en av de s
 ne som vil bese s
 de tror at da mi
 herredømme ove
 og kan ikke le
 dem.

I syv lange år
 herdig ibland d
 ingen resultatet
 sin misjon og b
 til et annet ste
 dette sted var
 bad ham prøve
 Han adsto og
 telig iver, og
 syntes fafengt

Noen mil ut
 røverkende sit
 akrekk for al
 der i distrikte
 høvdigens s
 gikk til avgud
 anrope avgud
 sønn. «Ja, om
 del av ditt r
 sten; «ellers
 han hvad han
 bad til gude
 guttens liv,
 faren var hj
 en av hans
 sa: «Hør he
 da jeg var
 den, hørte
 en Gud som
 elsker også
 og la oss s
 mann.»

En efter
 br. D. uts
 ha vidnet
 markedsp
 hans pan
 «Til hvad
 noen res
 han kast
 veltjent
 Hvad
 stede ste
 «Gå, gå
 Vår søn
 dere; ha
 folket, h
 sier jeg
 som jeg
 en flok
 jo utka
 spissen
 av søn
 nerne
 venn